

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

Τήν Τρίτην, 13^{ην} / 26^{ην} Ὀκτωβρίου 2011, ἑωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονήν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ τό 480 μ.Χ. συσταθεῖσαν, εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων τῆς περιοχῆς Καστελλίων, μακρὰν πρό τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἑορτὴ βασίζεται εἰς τὸ γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Σάββα, τὸ ὁποῖον εὕρισκετο εἰς Βενετίαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφόρων, παρὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν 13^{ην}/26^{ην} μηνός Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1965, ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου.

Διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ τιμίου λειψάνου τότε μετέβησαν εἰς Βενετίαν ὡς Πατριαρχικὴ ἀποστολὴ ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Πέτρας Γερμανός, ὁ Μητροπολίτης Καισαρείας Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς τότε κ. Βασίλειος, ὁ μακαριστὸς πνευματικὸς τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα π. Σεραφεῖμ καὶ ὁ τότε Ἱεροδιάκονος π. Κυριακός, νῦν Μητροπολίτης Ναζαρέτ.

Μετά τὴν ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπῆ ὑποδοχὴν τοῦ τιμίου λειψάνου εἰς τὴν πύλην τοῦ Δαβίδ, τοῦτο κατετέθη εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διὰ προσκύνησιν ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀκολούθως δέ μετηνέχθη εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονήν, καὶ κατετέθη εἰς τὸ Καθολικὸν αὐτῆς, ὡς πηγὴ ἀντλήσεως δυνάμεως, ἐνισχύσεως καὶ θεραπείας διὰ τοὺς Ἁγιοσαββίτας Πατέρας καὶ τοὺς προσκυνητάς.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ γεγονότος τούτου ἐτελέσθη εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα ὁλονύκτιος ἀγρυπνία μετὰ θείας Λειτουργίας. Ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, παρεπιδημούντων ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιορειτῶν Πατέρων καὶ ἐγγάμων Ἀραβοφώνων τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς ἑορτῆς μετέσχον ἐν κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ πολλοὶ Ἀραβόφωνοι Ὁρθόδοξοι προσελθόντες ἐκ Γαλιλαίας, κυρίως ὅμως ἐκ Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ Μπετζάλλας.

Εἰς τὴν βαθυτέραν καὶ πνευματικωτέραν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν συνετέλεσε ἡ συγκινητικὴ ψαλμωδία τῆς χορωδίας τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καὶ τοῦ Ἀγιορείτου π. Ἀντίπα.

Εἰς τὸ εὐλαβές ἐκκλησίασμα ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Τιμῶμεν τὸν Ἅγιον Σάββαν, διότι μὲ τὸν τρόπον ζωῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν πράξιν ἀνεδείχθη φίλος τοῦ Χριστοῦ, τιμῶν τὸν θεὸν οὐχὶ μὲ λόγους, ἀλλὰ μὲ πράξεις. Ὁ Χριστὸς εἶπε πρὸς τοὺς Φαρισαίους, ὅτι τὸν τιμοῦν μὲ τὰ χεῖλη καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν. Οὕτω δυστυχῶς συμβαίνει καὶ μὲ ἡμᾶς, διότι λέγομεν ὅτι

ἀγαπῶμεν τόν θεόν, ἀλλά μισοῦμεν τόν πλησίον, δέν δίδομεν ἐλεημοσύνην, δέν προετοιμαζόμεθα διά τήν προσέλευσιν εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν καί τήν θ. Κοινωνίαν.

Ὁ Ἅγιος Σάββας ἐκπροσωπεῖ ὅλους τούς ἀσκητάς τῆς ἐρήμου. Μέ ὅλην τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν ἠγάπησε τόν θεόν καί τούς ἀνθρώπους, διά τοῦτο καί προεγεύθη τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀπόδειξις τούτου, τό πρό ἡμᾶς ἀφθορον λειψάνον του, τήν ἐπιστροφήν τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἐορτάζομεν σήμερον.

Διά τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἁγίου λειψάνου προγευόμεθα καί ἡμεῖς τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν. Τοῦτο συμβαίνει ἡμῖν εἰς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν. Οὕτω πληρούμεθα εἰρήνης, ζῶντες εἰς ἕνα κόσμον συγχύσεως καί ἀκαταστασίας. Καταφύγιον ἡμῶν καί κιβωτός σωτηρίας ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι ἐντός τοῦ κόσμου, ἀλλ' οὐχί ἐκ τοῦ κόσμου.

Ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ζῶμεν καί ἡμεῖς καί δῆ αὐτῆς τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Αὕτη ἐπεβίωσε τῶν περιστάσεων τῆς ἱστορίας, παραμένουσα πιστή εἰς τήν παράδοσιν.

Τάς εὐχάς τῶν μεγάλων Πατέρων αὐτῆς, καί δῆ τοῦ ὁσίου ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἐπικαλούμεθα, διά νά συνεχίσωμεν τόν ἀγῶνα ἡμῶν. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, λήξασαν περί τάς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου, ἡ Πατριαρχική συνοδεία, οἱ μοναχοί καί πάντες οἱ πιστοί ἀπήλαυσαν εἰς τόν νάρθηκα τῆς Μονῆς, χρησιμεύοντα καί ὡς Ἐπιτροπικόν, τῆς διακριτικῆς τῶν Ἁγιοσαββιτῶν Πατέρων προθύμου καί παραμυθητικῆς φιλοξενίας.

Μετα τήν δέησιν καί τόν Πατριαρχικόν Πολυχρονισμόν, εὐχαριστῶν τούς Ἁγοσαββίτας Πατέρας ὁ Μακαριώτατος, εὐλογῶν αὐτούς καί συνοδευόμενος ὑπ' αὐτῶν, διερχόμενος διά τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, ἤψατο τῆς ὁδοῦ πρὸς τά Ἱεροσόλυμα διά τήν συνέχισιν τῶν Πατριαρχικῶν Αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder